

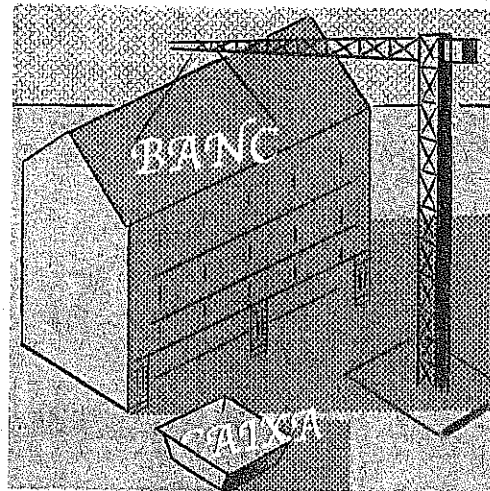
Reflexions

TRIBUNA

De caixes a bancs?
No gràcies

La decisió de l'executiu central i l'impacte de la reforma del model català de caixes

ANGEL GUTIERAS

GABI BELTRÁN

La crisi financera que estem vivint ha modificat el panorama econòmic del país. L'executiu espanyol ha anunciat un nou decret llei que obligarà les entitats financeres a elevar la seva solvència. Durant els pròxims mesos veurem com les entitats financeres hauran de fer el possible, i l'impossible, per assolir els indicadors que ha anunciat l'executiu espanyol. Per la seva banda, les caixes es veuran abocades a trobar nous recursos als mercats. Un pas previ a convertir-se en bancs, la temuda bancarització.

La situació econòmica que estem vivint ha generat més i noves necessitats socials. Les entitats socials, conselleres del territori i de la diversitat del Tercer Sector Social, han hagut d'innovar i portar a terme nous projectes amb menys diners, però sense perdre la qualitat i l'objectiu: les persones. Veient com s'estan succeint els esdeveniments de les últimes setmanes, és preocupant veure com la disminució del finançament de les obres socials de les caixes d'estalvi pot tenir un efecte devastador en les entitats del Tercer Sector Social a l'hora d'abordar els seus projectes amb els col·lectius més vulnerables.

La bancarització pot provocar que es perdi el valor de la vinculació al

territori i a la ciutadania de les caixes, pot comportar un increment preocupant del percentatge d'exclusió financera, és a dir, persones que no tenen accés a una llibreta ni a cap servei bancari, i també la desaparició a mig termini dels fons de les obres socials de les caixes d'estalvi. L'ànima de les caixes és la seva obra social. Cal tenir present que les caixes d'estalvi catalanes es van comprometre a destinar 482 milions d'euros a la seva obra social durant el 2010.

En tot aquest procés cal tenir en compte que les caixes d'estalvi són entitats sense ànim de lucre que depenen d'administracions públiques o entitats locals i han de destinar el 50% del seu excedent de reserves per assegurar la seva liquiditat futura. Aquesta fórmula jurídica obliga al no repartiment de guanys i a invertir part dels seus excedents a obra social que és considerada missional. Tot i així no hem d'oblidar que la solvència està pel davant d'aquests criteris, i que les caixes poden decidir, i de fet ja ho han fet en algun cas, passar tots els excedents d'un exercici a les seves reserves i no destinar-les a l'obra social.

En aquest nou escenari que se'n planteja no es té en compte la importància de mantenir les caixes com a entitats socials no lucratives. Si les caixes es converteixen en bancs, és

La bancarització pot provocar que es perdi el valor de la vinculació al territori i a la ciutadania

S'hauria d'haver coordinat un diàleg social per prendre una decisió consensuada

a dir, passen a tenir accionistes, sembla difícil que actuïn amb els mateixos criteris i la seva funció pot canviar, bàsicament perquè els nous inversors voldran la seva part de beneficis. Estaríem davant de la desaparició de certs projectes de les obres socials de les caixes, destinades a finançar programes per a la cohesió social. La seva reducció afectaria greument el desenvolupament de les polítiques socials, desbordaria les entitats socials i provocaria un afèbliment de les eines que contribueixen a la reducció de l'exclusió social.

El model de caixes ha estat un referent a Catalunya. Veient les últimes accions del Govern espanyol, caldria apostar per un sistema financer arrelat al territori que també aposti per un

reforçament del bon govern de les caixes d'estalvi, tant pel que fa a la qualificació i representativitat dels consells generals i consells d'administració, com en relació amb la millora de l'eficàcia dels equips executius, i de la preservació de l'ètica empresarial. Cal dedicar els esforços perquè en els òrgans de govern de les caixes d'estalvi es mantingui la presència de les organitzacions socials del país.

La bancarització de les caixes ha suscitat molts comentaris durant aquests dies. Aquesta decisió comporta dinamitar el model català de caixes. Des del meu punt de vista, s'hauria d'haver coordinat un diàleg social per analitzar el tema a fons i prendre una decisió consensuada amb els agents implicats.

Els interessos del capital econòmic haurien d'anar sempre al servei del bé comú, de l'interès general de tots els ciutadans. Però això no sempre passa. Les caixes d'estalvi treballen amb un model dirigit al benestar de les persones. En canvi, els bancs ho fan amb un model dirigit, normés, a unes quantes persones. De caixes a bancs? No gràcies.

PER OPINAR SOBRE L'ARTICLE
blogs.publico.es

www.tercersector.cat

Faves comptades

JOAN SUBIRATS

També en política són més efectives

En trenta anys s'ha passat que les dones representessin poc més del 5% dels 135 escons del Parlament a ocupar-ne més del 40% i fins i tot a ocupar la Presidència. En el Govern les coses han anat més aviat enrere, ja que ara hi ha tres dones i vuit homes ocupant carteres. A la prestigiosa revista *American Political Science Review*, hi apareix un estudi centrat en els Estats Units, en què es posa en relleu que les dones són més efectives que els homes en l'exercici de les responsabilitats polítiques. I ho són tan obtenint més fons en les campanyes com acumulant més vots, i el que és més significatiu, influint de manera més incisiva i duradora en les polítiques públiques. Els autors, Christopher Berry i Sarah Anzia, destaquen que al llarg del període estudi-

Un estudi revela que les parlamentàries tenen més capacitat per assolir acords

at (1981-2009) les parlamentàries assolien millors resultats en aconseguir acords, influir en l'agenda política i formar coalicions. També destaquen que no hi ha res d'innat en aquesta millor efectivitat.

No vol dir, per tant, que d'entrada les dones estiguin més ben equipades que els homes per de-